

opero enakega imena. Nalogo kritikovanja nam je odvzel gospod prelagatelj sam s predgovorom, ki ga je postavil prevodu na čelu. Označil je s kratkimi besedami vrline romana tako dobro, da bi bilo odveč, kaj dodajati. Ne preostaja nam torej drugega nego priporočati knjigo, ki je lep božični in novoletni dar. Da je prevod dober, zato jamči ime prelagateljevo.

Talija 19. in 20. Zbirka gledaliških iger. Ureja Fran Govéčkar. V Gorici 1905. Tiska in zalaga „Goriška tiskarna“ A. Gabršček. Snopič 19. prinaša vese-loigro v enem dejanju „Pot do srca“. Cena 40 h. Snopič 20. pa obsega poleg članka, posvečenega spominu Antona Linhart, njegovo „Županovo Miciko“ s predigro in poigro, ki jo je po osnovi dr. Josipa Vošnjaka spisal Anonimus. Ta knjižica je glede na to, da smo slavili pred kratkim, dasi nekoliko prezgodaj Linhartov 150. rojstni dan, aktualnega pomena. Cena 80 h, po pošti 5 h več.

„**Knjižnica za mladino**“. Urejujeta Engelbert Gangl in Ivo Trošt. Knjiga 30. Rožnik 1906. Izhaja vsake tri mesece. Vseletna naročnina 3 K 20 h. Tiskala in založila „Goriška tiskarna“ A. Gabršček v Gorici. Knjiga 30. „Knjižnice za mladino“ prinaša daljšo povest „V srca glóbiní“, ki jo je spisal gosp. Ivo Trošt, in stane 1 K. Knjižico priporočamo v nakupovanje vsem prijateljem slovenske mladine.

Karamfil s pesnikovega groba. Hrvaški spisal A. Šenoa. Poslovenil dr. K. Ozvald. Tiskala in založila „Narodna Tiskarna“ v Gorici. 1905. Cena 50 h. To knjižico, o kateri izpregovorimo pozneje še kaj več, prodaja L. Schwentner v Ljubljani.

Mitteilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien, XXXV. zvezek, VI. št. (za oktober l. 1905.) prinaša prvi dve poglavji aktualne razprave „Zur Geschichte des volkstümlichen Hauses bei den Südslaven“, ki je potekla iz peresa gosp. prof. Murka v Gradcu. V začetku pisatelj omenja, da se pri Slovanih niti v času romantike ni nihče brigal za narodno obliko hiše, četudi bi to bilo morda ravno tako hvaležen predmet kot narodna noša itd. Prvo delo te stroke imamo pri Rusih l. 1870. Grof A. Uvarov je napisal tedaj obširno razpravo o ruski hiši. L. 1884. je izšel članek „Chata polska“, v katerem obdeluje Jan Karłowicz poljsko narodno hišo. Tudi Ruteni niso zaostali; V. Šuchevyč je napisal razpravo o tem predmetu, kjer se ozira posebno na huzulske hiše in stavbe. — Pri Jugoslovanih moramo med prvimi omeniti dve razpravi: I. Kršnjavi „Narodni slog“ in Hefele „Bosénska hiša“. Mnogo zaslug si je stekel na tem polju posebno „Srbski Etnografski Zbornik“, ki ga izdaja kralj. srb. akademija (od l. 1894. že 6 zv., ki obsegajo zelo dosti materijala). V četrtem zvezku tega zbornika je razprava geografa I. Cvijića „Naselja srpski zemalja“, ki je dokaj zanimiva ne samo za etnografe, ampak tudi za filologe. O Črni gori je napisal Rus P. Rovinskij obširno delo „Černogorija“; II. zv. je, kar tiče narodne hiše, zelo zanimiv. Slovenci smo žalibog tudi v tem pogledu zadnji in moral je priti Rus, da nas je opozoril na to. Etnograf Al. Charuzin je namreč napisal prvi dve deli te stroke: 1. „Krestójaninó Avstriskoj Krajny i ego postrojki“. Peterburg 1902 in 2. „Žilišče Slovinca Verchnej Krajny“. Peterburg 1903. Obe deli sta velike vrednosti, četudi ne prosti nedostatkov. — Pri Bolgarih skrbi za etnografijo „Sbornik za narodni umotvorenija, nauka i knižnina“. Razen tega so še dela slavista Jirečka v tem oziru velikega pomena.

V drugem poglavju svoje razprave se prof. Murko peča največ s študijami prof. Meringerja (Gradec), čigar delo „Das volkstümliche Haus in Bosnien und Herzegovina“ je izšlo na Dunaju 1900. Meringer je tu dokazal, da bosénska hiša